

stemme. — Det nederlandsk-svenske forslag kom herefter ikke til afstemning.

Resolutionen findes gengivet som bilag 6.

b. Hjælpen til de arabiske flygtninge.

Dette spørgsmål, som allerede 3. forsamlings 1. del havde beskæftiget sig med,*) stod atter på dagsordenen, idet det endnu ikke var lykkedes at finde en tilfredsstillende løsning. Det blev behandlet af ad hoc udvalget i forbindelse med de øvrige Palæstina-spørgsmål og blev endvidere forelagt 5. udvalg på grund af dets økonomiske konsekvenser.

Det af 3. forsamling iværksatte hjælpearbejde var kun beregnet at vare indtil 4. forsamling. Fordelingen af hjælpen var sket gennem tre selvstændige organisationer (Røde Kors og Fredsvennerne), men det var en forudsætning for deres fortsatte bistand, at der blev truffet positive foranstaltninger for fremtiden. Med generalsekretærens løfte om at opnå den fornødne finansiering af arbejdet i vintermånederne gik de tre organisationer ind på at fortsætte hjælpearbejdet indtil 1. april 1950.

Ad hoc udvalget drøftede spørgsmålet fra den 30. november til den 2. december 1949. Amerikas Forenede Stater, Frankrig

Tyrkiet og Storbritannien fremsatte et fælles forslag til resolution om at oprette De Forenede Nationers hjælpeorganisation for Palæstina-flygtninge i den nære Orient, som skulle fortsætte det hidtidige hjælpearbejde. Der ville hertil kræves 54,9 mill. dollars for perioden 1. januar 1950—30. juni 1951, hvilket beløb skulle indgå i form af frivillige bidrag enten i penge eller varer. Generalsekretæren skal udnævne en særlig direktør for organisationen. Der blev fremsat en række ændringsforslag hertil af bl. a. Chile, Ægypten og Australien, som alle accepteredes af forslagsstillerne. Under diskussionen fremhævede Kristen Amby, at den danske delegation fandt, at flygtningenes ret til at vende tilbage til deres hjem var en hellig ret. Til beskyttelse af denne ret opfordrede han de medlemsstater, for hvem det var muligt, at lægge et pres på staten Israel for at få den til at gennemføre forsamlingens afgørelse. Han sluttede med at udtale, at delegationen ville stemme for resolutionen.

Den foreslåede resolution med de vedtagne ændringer godkendtes af udvalget med 48 stemmer mod 0, medens 6 undlod at stemme. Den vedtoges af plenarforsamlingen den 8. december 1949 uden diskussion med lignende stemmetal.

IX. Forskellige økonomiske spørgsmål.

1. Det økonomiske og sociale råds beretning.

En række af de i det økonomiske og sociale råds beretning omhandlede spørgsmål behandledes særskilt i 2., 3. og 6. udvalg. Resten af rådets beretning gav ikke anledning til særlige beslutninger, hvorfor man blot tog dens afsnit II-B til efterretning; det angik bl. a. de verdensøkonomiske oversigter, beretningerne fra forskellige af de særlige institutioner, fiskale spørgsmål, transportspørgsmål m. m. Under diskussionen

gav rådets præsident en almindelig oversigt over og vurdering af rådets arbejde.

2. Økonomisk udvikling af underudviklede lande.

Spørgsmålet om økonomisk udvikling af underudviklede lande og teknisk bistand hertil var blevet behandlet på 3. plenarforsamling og havde givet anledning til flere resolutioner, der bl. a. gik ud på at overveje problemet nærmere inden næste forsamling.**)

*) Se beretn. 3. saml. 1. del, s. 34—36.

***) Se beretn. 3. saml. 1. del, s. 45—47.